

Farní měsíčník

Květen 2023 ● číslo 5 ● 28. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

Jakou to vůni dýchá zem, když rozvíjí se háje? To každý kvítek kolkolem velebí Kněžnu máje. Vítej nám, vítej, světice, Královno rajských květů! Ať nejkrásnější kytice hlásá tvou lásku světu.

(Kancionál 819)

BUDIŽ VDĚČNĚ VELEBENA

Když jsem si jednoho dne našla v prsu bulku, dost mě to vyděsilo. Hned jsem se objednala k lékaři a ten mě poslal na vyšetření. Paní doktorka mi po vyšetření řekla, že jsou to cysty. Musím ale zůstat pod dohledem a chodit každý rok na preventivní prohlídku, aby prý se nějaká cysta nezvrhla. Právě to se však po pár letech stalo. Po několika rychle po sobě jdoucích prohlídkách mě paní doktorka objednala na odběry vzorku z cysty, která se podezřele změnila. Pak mě objednala hned za dva dny na ráno, kolem deváté hodiny. Když jsem přišla, v čekárně už bylo několik žen. Čekala jsem, až na mě přijde řada. Celou tu dobu jsem seděla a modlila se v duchu k Panně Marii. Všechny ženy, které byly přede mnou, už byly vyšetřené a chodily další a další. Já jsem stále čekala. Všechny mod-

litby už jsem se modlila několikrát dokola, až mě paní doktorka konečně kolem poledne zavolala do ordinace. Věděla, že to bude trvat déle, tak mě nechala na konec. Všechno už měla připravené, vzala mě na ultrazvuk a hledala cystu. Nemohla ji však najít. To není možné, říkala. Když ji máte tak dlouho, aby se vám ztratila za dva dny! Udělala snímek, prosvěcovala je ze všech stran a pak mi řekla, že cysta se asi polekala a utekla. Nechápatě kroutila hlavou, jak je to možné. Tak řekla, abych se oblékla a přišla za rok. Ale já vím, komu za to mám děkovat. Bez modlitby k Panně Marii neudělám ani krok.

Začíná měsíc Mariin, měsíc plný květů a zdrávasů. V liturgii spadá květen vždycky do velikonočního období, do doby, ve kterém zní radostné „aleluja“. Je to i doba očekávání Ducha Svatého, který o Letnicích s mocí sestupuje na rodící se církvi. Na májových pobožnostech se společně modlíme litanie, ve kterých prosíme Matku Boží a naši Matku o přímluvu a modlitbu, neboť její prosba je vždy vyslyšena a její přechisté srdce v plné kráse zrcadlí Boha. Bůh v ní má zalíbení, ona je naší chloubou a nedostižitelným vzorem, jak milovat Boha, jak Mu sloužit, plnit jeho svatou vůli, a tak s ním spolupracovat na spásu světa a své.

Sám Bůh použil Pannu Marii, aby mohl uskutečnit svůj plán spásy a my ji nepotřebujeme? Sám Boží Syn, Ježíš Kristus nám ji z kříže světuje, aby byla naší Matkou. Jedna modlitba říká: „Když následuji tebe, Maria, nebloudím. Když na tebe myslím, nemýlím se, když ty mne podpíráš, nepadám, když ty mne chráníš, nebojím se ničeho, když ty mne vedeš, neunavím se, když mi vyprosíš u Ježíše milost, jistě dosáhnu cíle.“

P. Richard

DUCHOVNÍ SLOVO

MĚSÍC KVĚTEN BÝVÁ OBLÍBENÝ Z RŮZNÝCH DŮVODŮ A HLEDISEK

Na naší polokouli pokračuje jaro svými četnými a barvitými květy; klima je vhodné na procházky a výlety. V liturgii spadá květen vždycky do velikonočního období, doby, ve které zní „aleluja“ a Kristovo mystérium se vyjevuje ve světle Zmrtvýchvstání a velikonoční víry. Je to i doba očekávání Ducha Svatého, který o Letnicích s mocí sestupuje na rodící se církvi. S oběma těmito kontexty, „přirozeným“ a liturgickým dobře ladí církevní zvyklost zasvětit měsíc květen Panně Marii. Ona je vlastně tím nejkrásnějším květem stvoření, „růže“, jež se rozvinula v plnosti času, kdy Bůh posláním svého Syna daroval světu nové jaro. A současně je pokornou a diskrétní protagonistkou prvních kroků křesťanského společenství: Maria je jeho duchovním srdcem, protože sama její přítomnost uprostřed učedníků je živou pamětí Pána Ježíše a pečetí daru Jeho Ducha.

Benedikt XVI.

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK – DUBEN 2023

Pokřtěni byli:

Diana Anastázie Vaculčíková
Kryštof Bartošák
Jakub Chovanec
Natálie Tulpová
Nina Marie Sucháčková
Julie Bařinková

Pohřbeni byli:

Karel Novák (83 let)
Anděla Ondroušková (92 let)
Jaroslav Tarabus (70 let)

Bylo:

- Květná (pašijová) neděle
- Velikonoční zpověď
- Velikonoční tridium
- Fatimská pobožnost
- Neděle Božího milosrdenství
- Pouť do Polska
- Chvály

Modlitby u Božího hrobu

Neděle Božího milosrdenství

Bude:

- Májové pobožnosti po mších sv.
- 13. 5. Fatimská pobožnost – mše sv. v 15. 00 hod.
- 13. 5. Duchovní obnova dětí ze třetích tříd (před 1. sv. přijímáním)
- 14. 5. Den modliteb za pronásledované křesťany
- 18. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně
- 19. – 27. 5. Novéna k Duchu Svatému
- 21. 5. První svaté přijímání
- 27. 5. Bdění před Slavností Seslání Ducha Svatého od 19. 00 hod.
- 28. 5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
- 28. 5. Den pro rodinu na hradě
- 29. 5. Památka Panny Marie, Matky církve

PROGRAM DENNÍHO STACIONÁŘE

- 3. 5. VYRÁBÍME Z PAPIRU v 9.30 hod.
- 9. 5. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 18. 5. TRÉNINK PAMĚTI v 9.30 hod.
- 24. 5. VYSTOUPENÍ DĚTÍ Z MŠ NEDAŠOVA LHOTA v 9.30 hod.
- 31. 5. KÁCENÍ MÁJE S HUDBOU v 9.30 hod.

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV-BYLNICE

Náš Denní stacionář je tu pro všechny z vás, kteří už nemůžete anebo nechcete být celý den sami doma. Pomůžeme vám trávit volný čas smysluplně ve společnosti druhých, aktivně si udržet režim dne. Zajišťujeme také dovoz a odvoz do stacionáře a pomoc s úkony péče o vlastní osobu.

Cílovou skupinou jsou senioři, osoby starší 19 let se zdravotním, chronickým či mentálním onemocněním.

Prostory stacionáře se nachází v budově bývalých jeslí. Velkou výhodou je krásné a klidné prostředí zahrady, kde jsou umístěny i venkovní cvičící stroje. Ty mohou využívat nejen naši klienti, ale také široká veřejnost. Součástí zahrady je i pergola, kterou často využíváme v letních měsících k posezení.

Při aktivitách jsou vždy zohledněny schopnosti a zájmy klientů.

V rámci programu Denního stacionáře pořádáme akce i pro veřejnost. Mezi ně patří pravidelná mše svatá, různé přednášky, tvoření a podobně. Dvakrát ročně pořádáme poutní zájezd. Tento program vychází každý měsíc jak zde ve Farním měsíčníku, tak i v městském zpravodaji.

Mše sv. ve stacionáři

Fungujeme každý pracovní den, a proto neváhejte a přijďte nás kdykoliv navštívit. Rádi vás uvidíme.

Děkujeme vám za přízeň a podporu.

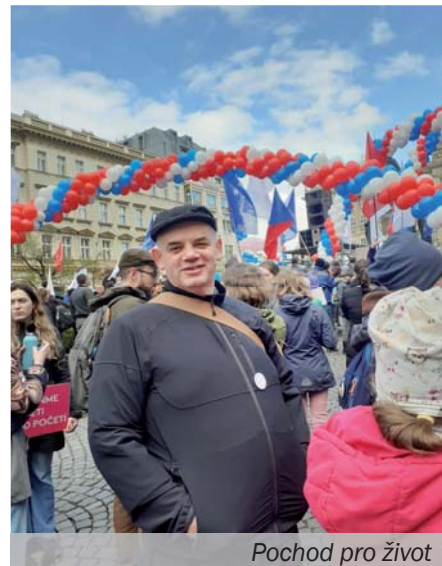
PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bychom chtěli poděkovat schole z Brumova. V sobotu 25. února se ve velkém počtu zúčastnila mše svatá v Sidonii, kterou doprovodila zpěvem, hraním na kytaru a dokonce i čtením. Moc se nám mše sv. líbila. Pokud vám to někdy opět vyjde, rádi Vás uvidíme a uslyšíme.

Sidonští farníci

POCHOD PRO ŽIVOT – 15. 4.

Pochod se koná pravidelně v Praze od roku 2001 pod záštitou „Hnutí Pro život ČR“. V sobotu v 11. 00 hod. byla sloužena mše sv. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Ve 14. 30 hod. vyšel průvod přes Národní třídu na Václavské náměstí. Průvod je vyjádření podpory nečekaně těhotným ženám, aby každé počaté dítě mohlo dostat

Pochod pro život

šanci na život. Chce, aby vláda usnadnila přijetí počatého dítěte, zvláště rodinám se třemi a více dětmi. Je to velmi citlivé téma, když žena neplánovaně otěhotní a stojí před ní rozhodnutí: „Co teď, jak to všechno zvládneme?“ Hnutí podporuje ženy, které řeší tuto situaci a cítí se být nuceny k přerušení těhotenství. Je pro ně zřízena Linka pomoci a projekt NESOUDÍME-POMÁHÁME. Mimo jiné je tento projekt zaměřen na zlepšení informovanosti o nabídce pomoci. V ČR je ročně bezmála 15 tisíc dětí, které šanci nedostanou.

Fm

Pochod pro život v Praze

PĚŠKY NA SV. HOSTÝN

Jak ten čas letí. Nedávno jsme se vrátili z naší pěší pouti a již abychom se připravili na další.

V tomto roce se tato pěší pouť uskuteční **21.- 23. 7. 2023**. Přihlašovat se můžete od **8. 5. 2023** u Stanislava Strnada - **mobil: 737 196 307, email - hopca@email.cz**.

V letošním roce je možnost ubytování i v poutním domě 1 a 2. Kdo by měl zájem o tyto pokoje, ať se přihlásí co nejdříve. Nemůžu neobsazené pokoje dlouho držet.

Na ubytování v poutním domě 3 (1 - 3 lůžkové pokoje) se lze přihlásit do **25. června**. Potom volné pokoje vracím. Je letní sezóna a o ubytování je zájem. Prosím všechny o zodpovědnost při přihlašování.

Při přihlašování je nutné uvést jméno a příjmení, přesnou adresu, datum narození a číslo občanky. Taky je potřeba zaplatit.

CENA UBYTOVÁNÍ

1 - 2 noci

Poutní dům č.1 rodiny s dětmi, vždy dva pokoje mají společné příslušenství	Dospělí	430
	Dítě do 15 let	260
Poutní dům č.2 mládež, skupiny, vícelůžkové pokoje, toalety a sprchy společné muži/ženy	Dospělí	300
	Dítě do 15 let	180
	Postel a vlastní spacák	220
	Vlastní spacák a karimatka na podlaze	100
Poutní dům č.3 duchovní vzdělávání, jednotlivci všechny pokoje s vlastním příslušenstvím	Jednolůžkový pokoj	600
	Dvou a třílůžkový pokoj při plné obsazenosti	520
	Přistýlka na pokoji	300

K ceně je nutno připočítat poplatek obci, který činí 10 Kč/osoba/noc.

Sv. Hostýn

SLUŽBA LEKTORŮ

Možná jste zaregistrovali, že se v naší farnosti rozbíhá služba lektorů. Ta spočívá v tom, že ten, kdo chce číst čtení, se napíše do seznamu na jím vybraný den. Zatím je vše v záběhu. V naší farnosti je kolem 20 osob, které absolvovaly lektorský kurz. Z nich čte tak třetina. Proto prosíme ty z vás, kteří by chtěli některý den číst čtení, ať se napíšou do připraveného seznamu, který je v sakristii nebo ať se nahlásí Stanislavu Strnadovi. **Číst může každý**, nejen ten kdo má lektorský kurz. Rozpis je vždy na měsíc. Srdečně zveme ke čtení Božího slova.

Stanislav Strnad

POUTNICKÉ ŠPANĚLSKO SANTIAGO DE COMPOSTELA

V letech 2009 a 2014 jsem navštívil Španělsko a v něm konkrétně města Santiago de Compostela, Barcelona a poutní místo Montserrat. Ve dvoudílném cyklu vám postupně představím výše jmenovaná poutní místa.

Santiago de Compostela

Santiago de Compostela – se nachází v Galicii – starobylém království v severozápadním koutu Pyrenejského poloostrova, a v tomto městě naleznete třetí největší svatyni křesťanství (po Jeruzalému a Římu). Santiago, které má 98 tis. obyvatel a od 15. století je univerzitním městem, je též živé a přitažlivé místo s krásnými budovami a náměstími. Santiago de Compostela bylo založeno na přelomu 4. a 5. století a název města je odvozen z latinského Campus Stellae, tj. hvězdné pole resp. Mléčná dráha. Později pak byl název zkromolen na Compostela. Celé staré město s chrámy, kláštery a obytnými domy, postavenými v rozmezí od 12. do 19. století, je památkovou rezervací zapsanou v seznamu UNESCO. Kolorit města výrazně dotváří **katedrála** zvedající se se svými barokními reliéfy a dvojími věžemi. Předpokládá se, že jde o místo, kde v 9. století vystavěli asturští králové náhrobek sv. Jakuba, jehož jméno je ve španělštině překládáno jako Santiago. Současná velká románská budova byla postavena po reconquistě (osvobození od muslimských rukou).

Katedrála sv. Jakuba – uvnitř hlavního vchodu spatříte 800 let starý *Pórtico de la Gloria*, klenot románské skulptury, vytvořený umělcem, který byl znám jako Mistr Matheo. Polychro-

movaná socha sv. Jakuba ze 13. století je na hlavním oltáři nad kryptou a obsahuje ostatky sv. Jakuba. Poutníci procházejí za touto sochou a přes zvláštní otvory se dotýkají jeho ramen. Je rovněž nemožné neminout obrovitou *kadidelnici botafumeiro*, která je tak veliká, že k jejímu rozhoupání je zapotřebí sedmi mužů.

Legenda o svatém Jakobovi – se objevila v 9. století, kdy hvězda přivedla galicijské pastýře ke hrobu apoštola. Podle legendy přinesl sv. Jakub do Španělska po Kristově smrti křesťanství. Když se pak vrátil do Judey, byl umučen králem Herodem a jeho žáci uprchli na zázračné lodi bez plachet a bez posádky. Tato loď s nimi doplula k vesnici Padron, kde tělo apoštola pohřbili. Objev hrobu v 9. století byl označen jako zázrak, načež následovaly i další zázraky, jako např. vidění sv. Jakuba na koni, jak zabíjí tisíce Maurů v bitvě u Clavia roku 844. Tyto události mu vynesly titul „Matamoros“ neboli zabiják Maurů. Sv. Jakub byl pak povýšen do postavení svatého patrona reconquisty a ochránce Španělska. Kult sv. Jakuba se postupně šířil a koncem 11. století už přitahovala poutnická cesta (Camino de Santiago) poutníky z celé Evropy. O století později sem každoročně přicházely 2 miliony křesťanů.

Tomáš Surý

K ZAMYŠLENÍ

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ

Občas slýchám při setkáních: Nebyla jsem dostatečně připravená-připravená na manželství. Nevěděl jsem, co mě čeká... Od kněží prožívajících těžkosti podobně: Nebyl jsem na to připravený. Nevím, jak to mám řešit. O tomto jsem neslyšel během celého studia... Nemám nic proti dobré přípravě. Naopak.

V obou případech si ale nedokážu představit přípravu na ten který stav, jež by zahrnovala všechno, co se může stát. Být dokonale připravený na své životní povolání je z tohoto hlediska nemožné. Přesto jsem také slyšel lidi žijící v manželství, děkovat za to, že v přípravě do života dostali od rodičů i kněží vše, co potřebovali. A slyšel jsem takto mluvit i kněze. Tito lidé cítili, že přes všechny možné nedostatky a omezení, je výchova, kterou prošli, přivedla k Bohu, jako majáku v rozbourěných vodách života.

Proč takto začínám? Možná, že zmiňované postoje mají svou paralelu u apoštolů, od kterých odchází jejich Mistr. Bůh, který v osobě Ježíše Krista vstupuje do konkrétních lidských dějin svým narozením a především svým křtem, vystupuje ke svému i našemu Otci. Je to událost současně historická i přesažená, jak říká Katechismus katolické církve. Ježíšovo oslavené lidství vstupuje nezvratně do Božské slávy symbolizované oblakem a nebem. Končí doba, kdy se důvěrně setkává s učedníky, jí s nimi a učí je o království.

A co se děje předtím? Apoštolové mají za sebou tříletou univerzitu v jeho blízkosti a dnes jim končí čtyřicetidenní postgraduál, v němž měli možnost uvidět zvláště velikonoční události pohledem, kterým mohou pochopit, co se vlastně dělo a děje. Jsou vyzváni, aby čekali na Ducha Svatého, kterým mají být pokřtěni, aby mohli naplnit své poslání. Takto je to psáno ve Skutcích apoštolů. Ale Matouš vidí tuto událost loučení Ježíše s apoštoly z trochu jiného úhlu a nás zarazí a překvapuje, když slyšíme: „Uviděli ho a klaněli se mu, někteří (a je možné překládat i „všichni“) však měli pochybnosti.“

Jaké pochybnosti? O Ježíšově vzkříšení? To evidentně ne. O čem tedy mohli pochybovat? Souviselo to spíše s posláním, které přišel uskutečnit jejich Pán a které mělo být svěřeno jim. Tedy péče o Boží království. My bychom mu na jejich místě asi také řekli: „Jak teď můžeš odejít, vždyť právě všechno začíná! Bez tebe to dál nepůjde, my na to nemáme, nejsme připraveni na takový úkol, stanou se z nás sirotci...“ Ale Ježíš, jako by ignoroval jejich pochybnosti, je po věruje posláním: „Jděte tedy a získávejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého...“ Víme o tom, že my jsme ti učedníci, kteří byli získáni a uvěřili? Přijímáme na sebe také starost o Boží království? Jestli ano, potom i pro nás platí jeho zaslíbení: Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.

Co z toho vyplývá? Rozlučme se s myšlenkou, že na všechno v životě budeme připraveni, že nás nic nepřekvapí. Naopak. Posilněme v sobě jistotu, že pokud přijmeme poslání být svědky Božího království v rodinách i všude tam, kde žijeme, že On bude s námi. Ať tato jistota majáku nad rozbourěnými vodami, jistota pevného bodu, kterým lze pohnout zeměkouli, proměňuje – stejně jako kdysi u apoštolů – naše nejistoty v radostnou důvěru.

Vojtěch Cíkrle

DUCH SVATÝ

Přijď Duchu svatý a dej nám nové srdce, ve kterém budou žít tvé dary.

Přijď Duchu svatý a dej nám čisté srdce, které nezná zlo,

jestli ano, pak jen proto, aby ho dokázalo rozpoznat, vyhnout se mu a bojovat proti němu.

Přijď Duchu svatý, dej nám velké a silné srdce,

které dokáže milovat, sloužit a radovat se z toho, že může být pro Tebe.

Pavel VI.

ABY TO NEBYL HŘÍCH

Berlínský arcibiskup Alfred Bengsch jednou řekl: „Starými před Bohem nás nečiní počet našich let, ani nemoc, ani slabost těla. Starými nás činí jediné naše vina. Ona nás dělá ztrápenými a ubíjí v nás naději, činí nás skeptickými a úzkostlivými, zatemňuje nám oči před vším dobrým a nakonec v nás ubíjí lásku a stáváme se chladnými a hrubými. Duch Boží nás ale chce omladit!“

Pro mě je živou ilustrací těchto slov vzpomínka na mého prvního pana faráře. Seděli jsme u večeře, když nešikovně zatáhl za svod pokojové televizní antény, která stála na kredenci. Ta se převrátila a pádem kosila všechno, co stálo kolem: porcelánové figurky, tranzistorové rádio...zůstala jen nevidaná spoušť. Pan farář nad tím chvíli nešťastně a provinile stál, a potom si nahlas položil otázku: „Byl to hřích?“ A vítězoslavně odpověděl: „Nebyl! Tak co.“ A začal vzniklý nepořádek uklízet.

Jeho kněžská duše byla opravdu krásná. Poslední období jeho života bylo poznamenáno poruchou řeči a částečným ochrnutím, a byl zbaven toho nejkrásnějšího, co kněz může – sloužit mši svatou. Sedával při bohoslužbách v lavici se svými farníky, díval se na oltář a stále se usmíval. Protože to, co ho postihlo, bylo sice nepříjemné, těžké, bolestné, ale nebyl to hřích!

Jiří Mikulášek

CESTA SVĚTLA PROVÁZÍ VĚŘÍCÍ VELIKONOČNÍMI UDÁLOSTMI

Podobně jako je pro postní dobu charakteristická pobožnost křížové cesty, má i doba velikonoční svou specifickou po-

božnost. Je jí cesta světla, připomínající velikonoční události od Ježíšova zmrtvýchvstání až po seslání Ducha Svatého. Čtrnáct zastavení této pobožnosti bylo zbudováno na Svatém Hostýně.

Svatý Hostýn: Myšlenka vybudovat na známém poutním místě „cestu světla“ vzešla před několika lety od arcibiskupa Jana Graubnera. „Je to nová pobožnost, která navazuje na tradiční křížovou cestu. Má také 14 zastavení, při kterých se rozjímá o slavných velikonočních událostech: o setkávání Krista zmrtvýchvstalého s jeho učedníky, o jeho nanebevstoupení a o seslání Ducha Svatého,“ uvedl.

Svatohostýnská stezka, kterou arcibiskup Graubner požehnal 12. září 2010, vede upraveným chodníčkem od sochy Nejsvětějšího Srdce Ježíšova až po starou křížovou cestu. „Cesta je vybudována podél starobylého valu hostýnské pevnosti, v níž se díky přimluvě Panny Marie uchránili místní křesťané před Tatyry. Je dobře mít stále na očích veliké Boží skutky, které se staly, abychom měli více odvahy spoléhat na Pána a s větší důvěrou se na něho obraceli.“

Na vybudování cesty se podílela řada lidí. Základové kameny pro jednotlivá zastavení jsou například dary různých kameňolomů v ČR a každý tvoří jiná hornina.

Procházet cestu světla mohou lidé jednotlivě nebo ve skupině, třeba při farní pouti. K modlitbě přitom mohou využít brožuru *Cesta světla – Velikonoční pobožnost* s texty k jednotlivým zastavením. Autorem rozjímání v publikaci je arcibiskup Graubner a texty písní, které jsou věřícím nabídnuty v závěru brožury, složil Mons. Josef Hrdlička.

„Zdá se mi, že pro dnešní dobu je důležité, abychom se učili více žít se Zmrtvýchvstalým, a tak lépe naplňovali poslání církve, včetně misijního poslání. Cestu světla vidím jako školu rozjímavé modlitby a praktického života z evangelia,“ uzavřel pražský arcibiskup Jan Graubner.

Převzato z internetu

K SVÁTKU MAMINEK

Ptám se vás dneska, milí mí přátelé, věříte také, že jsou tu andělé? Nemyslím bytosti se svatozáří, myslím ty skutečné, ty s lidskou tvář.

Nemají křídla a létat neumí, stejně nám ale beze slov rozumí. A jejich dotek má léčivou moc, pusou nám dávají na dobrou noc.

Každému osud nadělil do vínku, anděla strážného – úžasnou maminku. A já tě svoji dneska chci přát, ať její úsměv mě dlouho smí hřát.

K svátku všem maminkám já přeji dnes, pohodu zdraví a žádný stres.

Věnujte maminkám minutek pár, vždyť jejich blízkost je největší dar.

Jana Topinková

SVĚDECTVÍ

POTĚŠENÍ PRO MAMINKU

Chtěl jsem mámě udělat radost k svátku, ale neměl jsem peníze.

Moje maminka byla moc hodná. Milovala mě a byla v podstatě jediná, kdo mi dával dárky. Maminka byla samoživitelka, svého tátu ani jeho rodiče jsem nikdy nepoznal. Byla krásná a i přes nepřízeň osudu veselá a vtipná. Tehdy se slavil svátek žen a já jsem hrozně moc chtěl dát mamince nějaký dárek. Jenže kde na něj vzít? Mamka neměla peníze nazbyt, kapesné mi nedávala. Ve škole jsme sice pro maminky vyráběli srdíčka z papíru, ale mně se to zdálo málo. Stále jsem přemýšlel, jak bych to udělal.

Ten den jsem šel ze školy s přáníčkem v aktovce okolo paneláků a v tom jsem ji uviděl. Vedle popelnice stála stará skleněná váza, kterou někdo vyhodil. Sehnul jsem se a vzal ji do ruky. Na spodu byla trochu poškrábaná, ale skoro to nebylo vidět. Zaradoval jsem se a vázu odnesl domů zabalenou v mikíně jako velký poklad. Maminka byla v práci, já vázu pěkně umyl, utřel a zabalil do měkkého papíru. Když se vrátila ze směny, vázu i s přáníčkem jsem jí slavnostně předal. Nikdy nezapomenu, jak byla dojatá. Jak se usmívala. Jak se v jejich modrých očích zaleskly slzy.

Dnes už mezi námi není, ale ta skleněná váza stojí na sekretáři v našem bytě. Dívám se na ni a přemýšlím, kdo a proč ji asi tehdy vyhodil. Víím, že to nezjistím, nicméně ať už to byl kdokoli, rozzářil dvě lidská srdce.

Radim

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY...

(na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a minulost

Leden 1971

Chtěl bych popsat naši dědinku, tak jak jí pamatuji v dětství. Malé domky s malými okny, některé ještě dřevěné, zvláště v Chaloupkách a Hliníkách, převážně kryté šindelem a doškem, dosti nízké, v jizbě jen skrovné zařízení. Podlahy nebyly, jen udupaná hlína (zem). V jizbě dokola lavy (lávky), někde jen na peňkách (dřevěné kláty), na nich přibité desky, veliký stůl, jedna nebo dvě postele (pohrádky) a truhla pro šaty, později kosn. Strop byl dřevěný, později štukátor. V dřevěných tlech upevněné kroužky, do nichž se navlékly tráčky (trávnice) plachty, což sloužilo za kolébku pro malé děcka a provázek (kolebačem) se kolébalo. Vprostřed stropu byl silný trám a na něm bylo náradí hospodáře. Byly i kruhové kolébky.

Žilo se velmi skrovným, primitivním životem a to jak na gruntě, tak i v chaloupkách, protože nebylo žádného průmyslu. Jen někteří odvážlivci se pustili do světa za štěstím, za prací. Jídelní lístek byl velmi skrovný a snad všude stejný. Jedlo se společně, z jedné mísy celá rodina a to na snídani kyselici, nebo zasmaženici (kmínovou polévku), sircu. To se na stůl prostřela kopná plachta zvaná stolůvka a na ní kolem mísy se nasypaly zemáky buď škrábané, nebo loupáné, anebo v šupkách.

Na poledně šišky s ovčím sýrem nebo se smetanou či tvarohem nebo povidly a velmi často a zvlášť v zimě bečkové zelí, které se jedlo nejdřív. Vařily se polévky fazolová, zemáková, rýžová a hodně se jedlo i pohančené kaše, protože se selo hodně pohancky. Dnešní generaci by to jistě nešlo, protože tu není zmínky o mase a jiných dnešních jídel. Maso jen když byla domácí zabijačka, jinak se do jatky nešlo, ani nebylo za co koupit a u řezníka Frant. Vaňatky visela v jatce zabítá ovce nebo koza třeba 3 týdny. O hovězím a vepřovém nebylo ani řeči, nebylo by se minulo, nebylo peněz. Ani uzenin na dědině v té době nebylo, ani by si to po strážce finanční nemohl nikdo dovolit.

Alois Lysák - Kovářůj

SVATÍ

SV. ISIDOR (15.5.)

Chudí španělští rodiče vložili do jeho srdce zbožnost a lásku k Bohu i k bližnímu. Stal se rolníkem u madridského statkáře, později se oženil. Ráno vždy začínal účastí na první bohoslužbě a práci začal a končil modlitbou. Žil spravedlivě pro čest a chválu Boží. Sám chudý ještě podporoval chudé. Příležitost k dobrým skutkům nikde nepřehlížel a žádná námaha ho neodradila.

Brzy osiřel a zůstal u Jana Vera, který byl majitelem větších pozemků. Životopisy o něm uvádějí, že každý den chodil na ranní mši svatou, jen se nezmiňuje od kolika let. Pro jeho zbožnost a poctivé jednání měl v něj hospodář Vera větší důvěru než k ostatním. To vzbudilo závist u dalších pracovníků, kteří pak na něho žalovali, že ztrácí čas modlením a zanedbává práci. Dalo by se snad říci, že pro pořádek se šel hospodář přesvědčit, jak velké je Isidorovo zanedbávání práce a i Akta Sanktorum (činy svatých) popisují událost pomoci andělů při orbě. Ano, uviděl ho před křížem pokleknout a nořit se do modlitby, jenže jak by se na něj mohl poctivý hospodář zlobit, když vzápětí uviděl u pluhu dva anděly mu pomáhat.

Když došlo k obsazení Madridu mohamedánskými Almorávidy a docházelo k zajetím, mnoho lidí před nimi utíkalo a s nimi i Isidor. Nové pracovní místo hledal v Torrelaguně, kde se seznámil s Marií Toribie z Cabezy, do níž se zamiloval. Isidor přijal nové povolání a svátostí manželství začal s Marií nový společný život. Je psáno, že vytvořili dobré a svaté manželství. O tom hovoří i pozdější skutečnost, že i Marie byla nakonec blahoslavená s památkou 9. září. Byla velmi aktivní v prokazování dobra a ve štěrnosti k chudým. Spolu měli jen jednoho syna, který jim však v dětském věku zemřel.

Také v Torrelaguně pracoval Isidor v zemědělství a i tam se opakovaly pomluvy spolupracovníků. Nový pán nebyl velkomyslný a příliši zbožného dělní-

ka podezřívá a vyžadoval od něj více jak od ostatních. Isidor s hrdinskou trpělivostí nějakou dobu snášel příkoří a nespravedlivému pánu nechával i ze svého. Podle životopisců Bůh nedovolil, aby tato zbožná rodina trpěla nedostatkem, a zázračným způsobem jim doplnil, čeho potřebovali.

Po čase Isidor uznal za rozumné vrátit se do Madridu a tak se tam přestěhovali. Práci prý našel zase u jiného statkáře, který si ho od počátku vážil a důvěroval mu. Ale i na novém místě se roznesly řeči, že Isidorova zbožnost je na úkor práce. Řekl prý: „Je pravda, že chodím před prací denně na mši svatou, ale tím zanedbávám práci, v níž jsem poctivý. Nebude-li úroda na těchto polích tak hojná, jako na polích sousedů, nahradím všechnu škodu.“ A v době žní se pak ukázalo, že úroda na jím obdělávaných polích byla větší než na jiných.

Mezi Isidorovy dobré skutky se řadí také zbudování hluboké veřejné studny, kterou vykopal, aby pro unavené dělníky a pocestné získal vodu k občerstvení. Připomíná se také jeho ohled k potřebám zvířat a zimní péče o ptactvo. Pamatoval prý na Přísloví 12,10: „Spravedlivý cítí i se svým dobytčím“.

Isidor byl původně pohřben na hřbitově sv. Ondřeje v Madridu, kde jej Bůh oslavil divy. Po čtyřiceti letech byl jeho hrob otevřen a jeho tělo i oděv byly zcela zachovalé. Ve slavnostním průvodu pak byly jeho ostatky přeneseny do chrámu sv. Ondřeje.

Když král Filip III. při cestě z Lisabonu těžce onemocněl, takže lékaři se vzdali naděje na uzdravení, byly k němu přeneseny Isidorovy ostatky, načež se mu náhle vrátilo zdraví. Na jeho žádost papež Pavel V. 4. 6. 1619 blahorečením schválil Isidorovu úctu a v roce 1622 byla Řehořem XV. připravena kanonizace. Ke svaťorečení Isidora prý došlo, ale na kanonizační bule chyběl podpis. Novou bulu podepsal Benedikt III. 9. 6. 1724.

Převzato z internetu

VYPŘÁVĚJ MI O DESATERU

NEBER JMÉNO BOŽÍ NADARMO

„Protože já, mé dítě, jsem ti stále na blízku.“

Boží jméno

Před mnoha lety měli lidé pro Boha jen jedno jméno. Říkali mu prostě Bůh. Někteří se ale ptali: „A nemá Bůh ještě nějaké další jméno?“ „Nemůžeme mu najít nějaké další jméno?“ Začali o tom přemýšlet. Rozhodli se, že se sejdou za týden a každý přinese svůj návrh nového

Božího jména. A pak vyberou to nejhezčí. Příští týden se skutečně znovu sešli.

První pozvedl miskou, ve které hořel oheň. A řekl: „Slunce! To je Boží jméno. Dává nám světlo a teplo a oddaluje noc.“ Také druhý účastník měl miskou, ta byla ale plná vody. „Voda! Tak musíme říkat Bohu, protože z vody se rodí veškerý život!“ Třetí se sklonil a sebral ze země trochu hlíny. Mnul ji mezi prsty: byla to hnědá úrodná hlína. „Země! Musíme říkat Bohu takhle, protože nás nese a živí.“ Další si s sebou přinesl lehký šátek. Zvedl ho do vzduchu, vítr ho zvedl, pohrával si s ním a zdálo se, že ho odnese pryč. „To je moje jméno pro Boha,“ řekl tenhle čtvrtý člověk. „Vzduch, Vítr, protože vítr pohání lodě a my žijeme ze vzduchu, který dýcháme.“

Mezi nimi stál další člověk. Mlčel a choval v náručí novorozeně. Něžně ho houpal. „A co ty na to?“ zeptali se ho. „Jaké jméno chceš dát Bohu?“ A ten člověk dál mlčel a dál choval dítě. Všichni mlčeli a pozorně se na něj dívali. Najednou kdosi řekl: „Hele, tohle je nejkrásnější jméno, které můžeme Bohu dát: tatínek.“ „Ano,“ řekli všichni. „Bůh je náš otec.“ „Proč řekli tatínek, a ne maminka,“ zeptalo se jakési dítě. „Víš,“ řekli mu: „Bůh je otec, který je tak něžný a milující jako maminka.“ „Občas mu tedy budu říkat maminko,“ řeklo dítě.

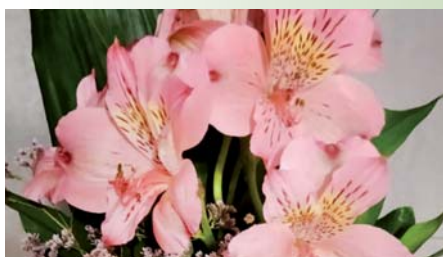
Zamyšlení

„Bůh“ je jméno jako „maminka“ a „tatínek“. Vyslovujeme ho vždycky s láskou a úctou. Bůh nás stále drží v náručí. Ví, co potřebujeme. Nemusíme na něj volat kvůli hloupostem. Boží jméno nesmíme říkat zbytečně, jako by to bylo zvolání nebo nadávka. Bůh je přece ta nejužasnější bytost na světě.

A co já? Já budu vždycky vyslovovat jeho jméno s láskou a úctou.

Bruno Ferrero, Vyprávěj mi o Desateru

BLAHOPŘÁNÍ

Vyšlo slunce, zaskvítilo, na nebi se otočilo. I ta kytky maličká, radost má ze sluníčka. Ke slunci se naklání, listy z hlíny vyhání. Milí oslavení, přejeme úsměv na tváři, ať se vám všechno podaří.

Fm

Z LITURGIE

7. 5. 2023 5. neděle velikonoční

„Já jsem cesta, pravda a život.“

1. čtení: Sk 6,1-7

2. čtení: 1Pt 2,4-9

Evangelium: Jan 14,1-12

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám to. Odcházím vám připravit místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: „Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

Ozvěna slova:

Někdy se nám může zdát, že žít v tomto světě je zoufalé. Zoufat si však nesmíme. Pouze nás to má utvrdit v tom, že náš domov tu skutečně není. Jsme Bohem do tohoto světa posláni, ale nemáme v něm být zakořenění. Mít svůj domov, rodinu, přátele a přesto očekávat skutečný domov u Otce, to vyvolá přinejmenším napětí, které v sobě udržet vyváženě není vůbec jednoduché. Ale slova o připraveném příbytku u Otce v nás mají oživit radostnou jistotu. Tam už nás nikdy ne napadne myšlenka - tady se nedá žít. Tam budeme moci žít naplno, realizovat své touhy očištěné a prozářené v Božím světle. Teprve v příbytku Otce spočineme po namáhavém putování. A skutečně spočineme, protože budeme definitivně přijati a toto přijetí bude bezmezné. Domov u Otce však můžeme prožívat už teď, protože už teď můžeme prožívat společenství s Otcem. On z nás chce mít členy vlastní rodiny, kde jsou

vztahy natolik důvěrné a blízké, že on je pro nás tatínkem. Takového nám ho zjevil Ježíš a takového ho můžeme objeovat i v tomto životě. Zakoušet jeho blízkost, jeho ochranu, jeho chápající tvář, před kterou můžeme najít odvahu „vylévat“ svoje bolesti nebo vztek. Jeho vlídné přijetí, které nás neodsuzuje, i kdyby naše hříchy byly červené jako šarlat. Při vzpomínce - u Otce se žít dá, ať v nás roste vytrvalost na cestě za ním a touha pozvat na tuto cestu za ním i ty, kteří dosud žijí bez Otce.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Evangelizační úmysl:

Za hnutí a skupiny v církvi. Modleme se, aby církevní hnutí a skupiny znovu denně objevovaly své evangelizační poslání a sloužily potřebám světa svými charismaty.

Národní úmysl:

Za mladé lidi. Modleme se za mladé lidi, kteří touží po manželství, aby našli svého životního partnera a měli odvahu odevzdat se jeden druhému podle nároků evangelia.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

- Víte, jak se dá poznat opravdová přírodní blondýnka již ve škole? Když učitelka smaže tabuli, ona vygumuje sešit.
- Zeptali jsme se maminek na mateřské: „Co děláte ve volném čase?“ 7 z nich vůbec nerozumělo otázce, 2 usnuly při odpovídání a 1 se od té doby nepřestala smát.
- Povídá jeden rybař druhému: „Já s tím rybařením asi seknu. Tenhle rok jsem chytil víc rým než ryb!“

MŠE SV. V SIDONII

- 6. 5. Za rodiče Krahulcovy, Varčekovy a Martiškovy
- 13. 5. Za Josefa Zúbka
- 20.5. Za rodiče Kosovy a Wágnerovy
- 27. 5. Za rodiče Gajdošíkovy a Bartlovy

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC KVĚTEN 2023

1.	PO	7.30	Za + z rodiny Smolíkovy, Machalovy, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
2.	ÚT	18.00	Za + Vítězslava Pevného, + manželku Zofii, jejich + rodiče, + sourozence, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	ST	18.00	Za + rodiče Marii a Jana Častulíkovy, + syna Jana, + dceru Ludmilu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	ČT	18.00	Za + rodiče Dorňákovy, + dcery, + zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	PÁ	7.30 18.00	Za nemocné Za + rodinu Lysáčkovu, Juřicovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
7.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Jiřinu Markovou (2.výročí), duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za živé a + hasiče z farnosti Za farníky
8.	PO	7.30	Za + rodiče Zajačkovy, jejich + rodiče a sourozence z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ÚT	18.00	Za + Františku a Aloise Kostkovy, + syna, + zetě, + vnuka, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ST	18.00	Za + Karla a Boženu Janáčovy, Vincence a Marii Peškovy a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	ČT	18.00	Za + manžele Křivanovy, živé a + sourozence z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
12.	PÁ	18.00	Za + Josefa Lysáka, + rodiče, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
13.	SO	15.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let života, za přijatá dobrodíní s prosbou o požehnání do dalších let
14.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Marii a Jána Kebískovy ze sv.Štěpána a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Marii a Jarolíma Šuchmovy, Lysáčkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
15.	PO	7.30	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu a Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
16.	ÚT	18.00	Za + Jindřicha a Marii Loucké, jejich + sourozence, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
17.	ST	18.00	Za + Petra Šmotka, + rodinu Jedličkovu, Šmotkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
18.	ČT	18.00	Za + Františka Pindáka, + rodinu Pindákovu a Častulíkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
19.	PÁ	18.00	Za + Juřicovy, jejich + děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
20.	SO	7.30	Za + Stanislava Jahodu, + syna Josefa, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	NE	7.30 9.00 11.00	Za + Jaroslava a Otýlii Zvoníčkovy, + rodiče z obou stran, + Matěje Zvoníčka, + zetě Rostislava Hořáka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu 1. svaté přijímání Za farníky
22.	PO	7.30	Za papeže Františka, všechny biskupy, kněze, otce Richarda, Boží pomoc a ochranu
23.	ÚT	18.00	Za + rodiče Marii a Bedřicha Loucké, 2 + syny, + vnučku, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
24.	ST	18.00	Za + Vladimíra Floreše, + rodinu Konečnickovu, snachu Irenku, + rodinu Nesázalovu a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	ČT	18.00	Za + Františka Mišáka (1.výročí), za + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
26.	Pá	18.00	Za + Stanislava Baču, + rodiče Kolínkovy a Bačovy, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
27.	SO	7.30	Za + rodiče Miklasovy, Starovy a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	NE	7.30 9.00 10.30	Na poděkování Pánu Bohu za dožití osmdesáti let, + manžela, + rodiče Lysáčkovy, Gbelcovy, Boží pomoc a ochranu Panny Marie do dalších let pro celou živou rodinu Za + Petru Sábovou, + babičku, 2 + dědečky, + Mariána Masaře a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
29.	PO	7.30	Za + rodiče Mackovy, + děti, + vnuka Františka a Boží požehnání pro živou rodinu
30.	ÚT	18.00	Za + Ludmilu a Stanislava Fojtkovy, + rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
31.	ST	18.00	Za + Irenu, + Milana a Boží požehnání pro živou rodinu

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio